

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2015/2016

Vysokoškolská kvalifikační práce – bakaláři (diplomová práce)
posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Jonáš Svoboda

Název práce: Bezvětrí

Slovní hodnocení:

K dosavadním pracím Jonáše Svobody jsem pokaždé přistupoval s důvěrou a byla to jejich poetika i upřímnost, která se mě osobně dotýkala. V osmnáctiminutovém videu, které pojmenoval *Bezvětrí*, se ukazuje Jonášova schopnost pozorování okolního světa a zvláštní způsob introspektivní reflexe. Nemohu si na tomto místě nezpomenout na myšlenku, kterou jsem si zformuloval, když jsem byl v Jonášově věku: Život plyne zcela obyčejně až na chvíle, kdy přestáváme vidět „konec“ v každém začátku. Myslím to tak, že někdy rezignujeme na potřebu předpovídat cesty příběhu, který jinak naši zkušenost opatřuje smyslem; příběhu, který začínáme vyprávět v každém předělu, střihu, mezeře, hranici, která je předpokladem vnímání změny a změny vnímání. Tyto příběhy z každodennosti nejdou promýšlet, protože nejsou předem vidět. Je k nim potřeba jistý druh odvahy ztrácení se v obyčejnosti i jisté štěstí, aby se člověk v tomto „ztrácení se“ neutopil v alkoholu (či jiných „pojidlech“ silných okamžiků). *Bezvětrí* je záznam Jonášova „wild life“ i záznam „odcházení“ z Údolní. *Bezvětrí* je fikční i faktuální vyprávění a autobiografie v nejasné osobě. *Bezvětrí* je několik tichých, retrospektivních povzdechů v čase vyprávění. Kdo ale mluví? Kdo a jak v *Bezvětrí* definuje promluvová pásma? *Bezvětrí* je přímou řečí, která nemá uvozovky (je nevlastní přímou řečí). *Bezvětrí*,

to jsou také obrazy, které přemýšlejí o jiných obrazech. Je to práce, která má pro Jonáše smysl. *Bezvěří* není experiment, ale soustředěná, osobní promluva (která se v obhajobě odkazuje až k Vachkovi a jeho filozofii středověkého bytí). Z mého pohledu je úctyhodná i míra diplomantova uvědomění si toho, co dělá. Tuto jistotu беру z poetické a přesně pojednané dokumentace vysokoškolské práce. Jde o text, v kterém se Jonášovi podařilo jinou formou říci podobné věci o tom, jak jsme žili. (Cit.) *A pak je ta chvíle, kdy nám chybí láska, nemáme klid a už dlouho jsme nebyli na návštěvě.* (Konec cit.)

Otázky k rozpravě: bez otázek

Závěrečné hodnocení: práci doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval: doc. MgA. Filip Cenek

Datum: 5. června 2016

Podpis: